

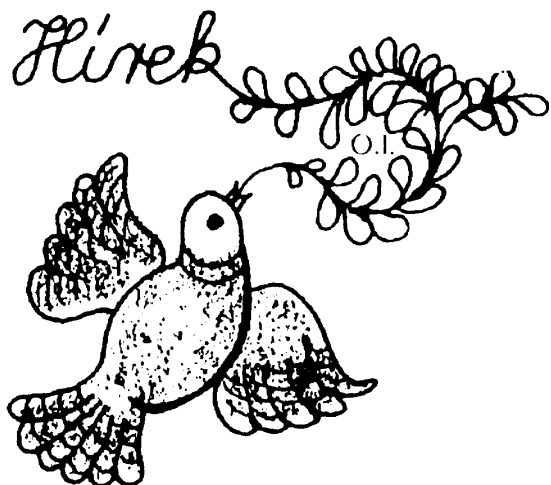

Oázis

**információs lap
schönstatti
családok részére**

2004. december

Tartalom:
Rövidhírek 2. o.
Mária-nővért kaptunk 3. o.
2004. évi zsinat 4. o.
Épülő Szentélyünk helye a világegyházban 6. o.
Schönstatt kislányai 8. o.
Oázis szerkesztőket keresünk! 9.o.

Rövidhírek:

* A szentély április második szentelésével kapcsolatos kérdéseitekkel, segítő szándékokat kinyilvánításával, ötleteitekkel Gamper Ferry-t és Máriát (gamper@enternet.hu) és Szelestei Pétert és Ildit (szelestei.peter@freemail.hu) keressétek.

* A Szentély Alapítvány előzetesen felmérte, hogy a központ építéséhez milyen anyagi forrásokat tudunk mozgósítani. Eredmény: 80 család vállalta, hogy egy éven keresztül havonta ötezer forinttal támogatja rendszeresen a munkák előrehaladását. A felajánlásokat a Szentély Alapítvány (számlaszám: 73200031-11252201) számlájára, átutalási megbízást adva a számlátokat vezető pénzügyintézetnek, lehet küldeni 2005. májustól kezdve. Köszönjük.

* Mozgalmunk gazdasági csoportja Tilmann atya kezdeményezésére kezd összeállni. Előreláthatólag az év utolsó napjaiban alakítanak bizottságot. Információ: dr. Endrédi István. (endredy@freemail.hu)

Pénzforrásteremtéshez a pályázati csoport is bizottsággá rendeződöben van. Tagjai eddig: Ugron Ágnes, Lantos Péter, Bagdy György, Varga Károly és Erika.

* November 13-14-én Óbudaváron nagylány hétvége volt. Aenn nővérral 12 lány részvételével. Innen származik a lelki épülés mellett két schönstatti dal is.

* A 2005. évi családnapi megújításán dolgozunk. A zsinaton elfogadott témákat a Csermák házaspár Kentenich-ata idézetekkel látja el, majd a karácsonyt követő jelmondat-kifejtő napokon a résztvevő családok kidolgozzák az előadásokat.

A 2005. évi családnapi árak is változnak

Házaspár: 18500 Ft/fő, gyerek 14 év felett: 13000Ft, 10-14 éves gyerek: 11500Ft, 6-10. éves gyerek 9500Ft, 2-6. éves gyerek 7000Ft, 0-2. éves gyerek 2000 Ft. A negyedik gyerektől nem kell, de szabad fizetni.

A budapesti régióban működik egy alap a rászoruló családok támogatására, az Endrédy házaspárnál, Mészáros Zsuzsánál, vagy a csoportvezetőnél lehet jelezni, hogy valakinek szüksége van rá. Üdülési csekket továbbra is elfogadunk. Anyagi természetű akadály a részvételnek nem lehet, nyugodtan jelezzétek, ha valakinek ilyen gondja van.

Apróhirdetés

Szoba kiadó!

Úgy tudjuk, hogy egy házaspárnak évente legalább egyszer pár napot kettesben kellene töltenie. Ehhez tudunk segítséget nyújtani Nektek Sopronból. Van egy vendégszobánk, aminek minden vágya, hogy vendégeket fogadjon. Persze gyerekekkel is jöhettek, eddig 7 fő volt a legtöbb, aki befért... A szállás ára: 300 Ft/fő/éj, a gyerekeknek ingyen!

Kitűnő karácsonyi ajándék elfáradt testünknek-lelkünknek! Elérhetőség, egyeztetés: Nádudvari András és Rita 99/320-277

Felhívás

Akinek van megunt, felesleges játéka, természetesen jó állapotú, az juttassa el Óbudavárra. Elsősorban kisautók, építőjátékok, udvari játékok, nem plüss állatkák kellenének.

Mária-nővért kaptunk

M. Gertraud Evanzin osztrák Mária-nővér. Gertraud nővér elkezdte szorgalmasan tanulni a magyar nyelvet, hogy jövő évtől kezdve Tilmann atya munkatársaként dolgozhasson nálunk a családmozgalom liga ágazatában „fél munkaidőben” (az osztrák családmozgalomban is dolgozik már több éve).

Gertraud nővér bemutatkozásából: „Bécsben születtem. Schönstatt-tal a magyar Kristóf János atyán keresztül kerültem kapcsolatba, 13-14 éves voltam akkor. A nyári lánytáborok fontosak voltak, önmagunk nevelésről hallottunk. Nagyon tetszett, többet szerettem volna tenni. Bécsben megismerkedtem a leánycsoportokkal. Bécs északi részén laktunk, a csoportok a délin voltak. Kristóf János atya nélkül soha nem találkoztam volna velük. A lányokkal együtt mi is kerestük, hol lesz a bécsi szentély. Intenzív előkészítő időszak volt ez az életemben. Érettségi után eldöntöttem, hogy teológiát akarok tanulni, lelkipásztori kisegítő leszek. Iskolában nem akartam tanítani, ugyanis rossz volt az osztályom. Aztán eldöntöttem, hogy teljesen Schönstattnak szentelem az életem.

A tanulmányaim döntőek voltak. Azt láttam, hogy körülöttünk sok kérdés van, de kevés válasz. Schönstattban azt tapasztaltam, hogy sok mindenre megvan a válasz. Éreztem, erre van szüksége az egyháznak. Elkezdtem Kantenich atyát olvasni, lelki napirendet vezetni. Korlátozni kellett magamat, hogy csak napi egy órát olvashatom Kantenich atyát, mert tanulni is kell. 1986-ban léptem be a Schönstatti Mária-nővérek noviciátusába. A noviciátus után Dél-Németországban dolgoztam a leánymozgalomban. Szívesen tettem, de még nem fejeztem be a tanulmányaimat. Jó volt egy kicsit a gyakorlatban kipróbálni magam, majd így tanulni tovább. Utána a családokkal kezdtem el foglalkozni. 2000 óta újra Ausztriában, Bécsben, Kahlenbergen vagyok és a családmozgalomban dolgozom Tilmann atyával együtt. Ez a munka minden évben egyre jobban tetszik.”

A schönstatti családmozgalom 2004. évi zsinata

A Magyar Schönstatt éves zsinatainak történetében mérföldkőhöz értünk. Ez a mérföldkő az óbudavári szentély felszentelése lesz. Az eddigieket úgy nevezhetjük „a szentély előtti zsinatok”. Az új korszakot más dolgok is jelzik. Pl.: A családmozgalom, a fiú- és leánymozgalom olyan nagyra nőtt, hogy nem tudunk már olyan zsinatot tartani, melyen minden felelős jelen van.

Minden zsinat maga is egy-egy kis mérföldkő volt, melynél hálát adtunk a kapott ajándékokért és lendületet vettünk az előttünk álló feladatokhoz. Az idén, a szentély alapkövetételekor már egyszer visszatekinttünk, amikor a magyar Schönstatt család felajánlotta Máriának az elmúlt 20 év minden munkáját; sikerét és kudarcát; örömét és fájdalmát.

Előretételezve megvallottuk hitünket, reményünket és vágyainkat:

- ☞ „hisszük, hogy az egyre növekvő nehézségek közepette a Szûzanya új erőt és lelkesedést akar önteni itt belénk;
- ☞ mint szülők várjuk és hisszük, hogy Mária innen kiindulva átveszi, és velünk együtt hordozza gyermekeink nevelésének gondját;
- ☞ hisszük, hogy az állandóan növekvő családmozgalmunknak itt egy olyan új középpontja jön létre, ahol megtapasztalhatjuk Schönstatt eredeti légkörét és minőségét.
- ☞ mint keresztények reméljük, hogy e szentély a mai nehéz időben az egyház számára új élet forrása lesz,
- ☞ mint magyarok bízunk benne, hogy Nagyasszonyunk a mai korforduló idején népünknek itt új erőt fog adni.”

2004. október 15-17. között Óbudaváron találkoztak a régiók, a Családkadémia, a Szövetségek, a lány- és fiúmozgalom vezetői és a kiadványokért felelős házaspárok. A megbeszélésen részt vett még Tilmann atya és bécsi munkatársnője Gertraud Evanzin schönstatti Mária-nővér, aki a jövőben fokozatosan bekapcsolódik Tilmann atya magyarországi munkájába is.

Péntek estét imával, a Szentlélek hívásával kezdtük, majd minden résztvevő néhány mondatban bemutatkozott és elmesélte, milyen élethelyzetből érkezett.

Ezután videón Kentenich atyát nézve, az ő gondolataival hangolódtunk a közös együttlétre: „Mit várunk ettől a mostani gyűléstől? Sok mellékes kívánság lehet, melyeket magukkal hoztak...”

Minden egyes határvölvét ugyanaz jellemmez: erős áramlat, az isteni erő betörése családunk történelmébe.

Mit akarunk újra átélni és megtapasztalni? – A családban ezt az istenit! Minden vonatkozásban isteni és nem emberi fényben álltunk; isteni és nem emberi bizalom töltött be minket; isteni és nem emberi erő járt át bennünket, isteni és nem emberi győzelem lett osztályrésziink. Vessük mélyen magunkba a jeleket: Minden a túlvilág, minden az isteni felé rendeződött.

Ezzel érintetem azt a feladatot, melyet Isten szánt Önöknek: számtalanul sok embert bevezetni az örök és végtelen Isten iránti teljes odaadásba; otthonossá tenni az Ő világában és a valóságban; vagy ha akarják, minden embert, főleg a család tagjait segíteni, támogatni, hogy kimondottan Istenben élő emberekké váljanak. Úgy gondolom, hogy ezzel kiemelhettem egy olyan különös feladatot, amelyet a Jóisten nemcsak nekem adott, hanem mindazoknak is, akik velem együtt a család térségében vezetőként tevékenykednek.”

Mit mondott Kentenich atya? A küldetés nem egyedül az enyém, hanem velem együtt hordozzák ezt a küldetést. Ez itt is érvényes. Hogy felépüljön Schönstatt Magyarországon, ez elsősorban Kentenich atya feladata. Amit Schönstattból felfogtunk, ez nem tesz ki 10%-ot. De Jézus kiválasztott bennünket, hogy Kentenich atyával együtt építsük itt, Magyarországon a Schönstatt-mozgalmat.

Ezután kis csendet tartottunk, majd egy dobozba összegyűjtöttük az indításokat, a kérdéseket, ügyrendi javaslatokat.

Szombat javarésze azzal telt, hogy a házaspárok beszámoltak arról, hogy mi foglalkoztatja családjainkat, mi mozog körülöttünk a világban, mi volt szép és milyen nehézségeink vannak. Ezután összegyűjtöttük azokat a gondolatokat, melyek megérintettek bennünket. 54 ilyen mondat került fel a táblára. Ezeket a gondolatokat csoportosítottuk (voltak nagyon hasonló vagy egymással összefüggő meglátások) és kiválasztottuk a nyolc legfontosabb témacsoportot, melyekről a nyári családnapi előadásai szólnak majd.

Szombat este szerettük volna az összegyűjtött kérdéseket ill. a mozgalom növekedésével és a kápolna építésével kapcsolatos örvendetesen szaporodó gyakorlati feladatokat megbeszélni. Ez lehetetlen vállalkozásnak bizonyult nemcsak az idő rövideje, a felvetett kérdések sokasága miatt, hanem a kérdések hordereje, súlya ill. egy előkészítő munka szükségessége miatt is.

Tilmann atya ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy Schönstatt szellemének megfelelően maximális szabadságot és minimális kööttséget akarunk, tehát csak azokat a dolgokat kell szabályozni, amelyek a mozgalom továbbfejlődése miatt feltétlenül szükségesek, és azokat is mindenben Kentenich atya útmutatásainak megfelelően.

Sok minden elmaradt, de talán a legfontosabb döntés mégis megszületett: nem állunk meg a kápolna felépítésénél, hanem *folytatjuk az építkezést*, a központ áttelepítését. Mert egy kápolna központ nélkül olyan, mint a Szűzanya kezei nélkül. Mindehhez a családok kinyilvánított konkrét áldozatvállalásai és Mária-ba vetett bizalmunk adta meg az alapot.

Vasárnap délelőtt a szombaton összeírt gondolatok alapján megfogalmazzuk éves jelmondatunkat:

„KÖSZÖNTÜNK MÁRIA”

Nem csupán a felépülő kápolnánkban otthonra találó Szűzanyát szeretnénk üdvözölni. Köszöntésünket áldozatkész szolgálatként szeretnénk felfogni, amit Királynőnk megkíván tőlünk, miközben tudjuk, hogy Mennyei Édesanyánk bőséges áldása és támogatása kíséri minden igaz törekvésünket. Jövő évi feladatunkat még így is megfogalmazzuk:

Kiaknázatlan „kincseinket” forgó és kamatozó „tőkévé” akarjuk változtatni.

Végül Tilmann atya szentmise keretében felszentelte épülő szentélyünk harangját, melynek felirata: Mater Habebit Curam – Anya gondoskodni fog.

A sok tekintetben korszakváltó zsinat után mindenhol új csírák nőnek:

Folytatódik a szentélyépítés; megkezdődött a 2005. április 2-i kápolna-szentelés szervezése; a 2005. évi Családnapi szervezése; négy csoportban beindultak a havi *Atya-szemináriumok*, mozgás van a gazdasági bizottság alakulása terén, a pályázati csoportban, a régiók aktivizálódása terén, az Oázis munkamegosztása tekintetében. Folyamatban van az előadók mentesítése a költségek alól; a kiadványok kézbentartása és nyereségessé tétele. Az Oázis-postázásba bekerültek a csekkek; a családnapi megújítása elkezdődött, az óbudavári ház telítettsége, kihasználtsága, hála a családakadémiának és a szövetségi csoportoknak, egyre nagyobb; megvalósult a kétfordulós Kentenich-pedagógia kurzus; indul a retorikaképzés, végéhez közeledik a Kentenich-pedagógia kurzus 9-10. elszánt család részvételével, akik ezt szándékoznak továbbadni is! Stb.

Sürgetőnek látszik az eredeti "magyar zsinat" arculatának kimunkálása, és hogy emellett a sokasodó gyakorlati feladatok megtárgyalásának a módjára minél jobb megoldást találjunk.

„Omnia Mater Ecclesiae” - Mindent az Egyház Édesanyjáért! Épülő Szentélyünk helye a világegyházban

1914. október 18-án Kentenich atya vezetésével egy kis fiúközösség kötött szövetséget a Szűzanyával. Az volt törekvésük célja, hogy önmaguknak a mércét a lehető legmagasabbra téve szilárd és szabad jellemekké formálják magukat Mária oltalma alatt. Másrészt kérték a Szűzanyát, telepedjen le az általuk akkor birtokba vett kápolnában és hassa ott és onnan a kegyelem csodáit. Kentenich atya később kidolgozta a schönstatti utat többféle életállapotra is. A mozgalom hamar áterjedt az alapító közösségen kívülre, majd Németország határain túlra is, és így szélesedett a világegyházat átfogó apostoli megújulási mozgalommá.

Kentenich atya – és Schönstatt – történetében nagy jelentőséget nyert fogsága a dachau koncentrációs táborban, majd néhány évvel később 14 év egyházi száműzetése Schönstattból. Utóbbi nem törte meg, hanem ha lehet, még erősítette egyháza iránti szeretetét és hűségét. Kívánságának megfelelően a sírfelirata hirdeti: “Dilexit Ecclesiam” (szerette az egyházat)...

1965-ben Kentenich atya váratlan Rómába való visszatéréssel és rehabilitálásával új távlatok nyíltak. Ezek a történések egybe estek az egyház újjraéledésével, a II. vatikáni zsinattal (1962-65).

Ekkor következett Kentenich atya 80. születésnapjának ünnepe 1965. november 16-án.

Felmerült, hogy szép ajándék lenne a schönstatt családtól a frissen visszatért atyának és alapítónak egy szentély Rómában. Az atya így mondta: “Nagy örömmel, rögvest elfogadnék ilyesmi ajándékot.” A születésnapjának ünnepe erre komoly ígéretet tett a nemzetközi Schönstatt-közösség általános tanácsa.

Az óhaj növekedett és 1965. december 8-án a zsinat záróünnepsége után, a római Belmontében, a Via di Boccia menti telken, ekkor még szántóföldön, felszenteltek egy útszéli schönstatti kegyképet. Ez az esemény értelmezhető volt úgy is, mint a jövőbeli római szentély jelképes alapkövetétele.

Mindezek előtt nem sokkal tartott előadásában Kentenich atya kifejezte, hogy a Második Vatikáni Zsinattal az egyház mintegy bekapcsolódott abba a folyamatba, mely Schönstattban 50 évvel azelőtt indult el. Schönstatt küldetése, hogy segítsen az egyháznak betölteni küldetését a legújabb korban. Kentenich atya egész életében ezért dolgozott, ezért szenvedett. Ezért kapta a jövőbeli szentély az „egyház anyjának” (Matri Ecclesiae) nevet.

Kentenich atya álma idén vált valóra, 2004. szeptember 8-án, Mária nevenapján, Camillo Ruini bíboros, pápai helynök, az olasz püspöki konferencia elnöke felszentelte a 40 évi várakozás után végre felépült római leányszentélyt.

A római leányszentély nemcsak egy újabb szentély. A II. Vatikáni Zsinat lezárásakor történt, 1965. december 8-i jelképes alapkövetéssel küldetése egybekapcsolódott az Egyház megmozgatásával és jobbátételével a zsinat szellemében és lelkipásztori irányításával. Mivel az Egyház látható központjában épült, ez jele a szövetségnek, melyet a Schönstatt család és az egész Egyház vezetője kötött és a készségnek, hogy Schönstatt él és keményen küzd azért, hogy az általa kapott karizma minél több gyümölcsöt teremjen és így az Egyház a világ és kultúrák lelke legyen.

A római szentély felszentelésének többnapos ünnepére a világ minden tájáról érkeztek schönstattiak, több mint 30 országból: Argentína, Mexikó, Ausztrália, Burundi, Dél-Afrika, Skócia, Spanyolország, Lengyelország, USA, Németország, Ausztria, Csehország, Chile, ..., Magyarország. A több mint kétezer zarándok között Mária nővérek és schönstatti papok és kispapok is voltak szép számmal. Minden rendezvény több nyelven zajlott (angol, német, olasz, spanyol), ami hangsúlyozva érezte a világméretű schönstatt család sokszínűségét. A szentelés előesti vigiliával kezdődött a vatikáni kertben. A zarándokok mécsessel a kezükben, több nyelven rózsafüzért imádkozva, mentek fel a dombtetőn lévő lourdes-i kápolnához, ahol Stanislaw Rylko érsek, a pápai világi kongregáció elnöke mondott beszédet. “Az egyháznak szüksége van rátok, az egyház számít rátok.” – hangsúlyozta gondolatai végén. Csodálatos látvány volt a serpentin hosszan kígyózva imbolygó rengeteg apró fény, ezt a fényt az összentélyen keresztül kaptuk, hogy az egyház szívébe vigyük, a Szűzanya képével együtt. Ez a fény áradt eddig is szentélyről szentélyre, hogy számtalan népet, s nemzetet elérjen.

A kápolnaszentelés másnap ragyogó napsütésben zajlott. A zarándokok képviselői körmenetben vitték a mise elején a felajánlásokkal teli korsókat és a hazájukat jelképező zászlókat a szentély előtt felállított oltárhoz. Ott lobogott a friss római szélben a magyar zászló is a jövőbeli leánykápolnánkat képviselve. A szentelési misét, a bíboroson kívül, még ötven schönstatti pap

koncelebrálta a világ minden tájáról, köztük Heinrich Walter atya, a nemzetközi schönstatt család általános tanácsának elnöke és a schönstatti atyák legfőbb előjárója. A kápolna oltárában ünnepélyesen elhelyezték Palotti Szent Vince ereklyéjét. A mise után hálaadó imára hosszú sor kígyózott a kápolna előtt, hiszen a zarándokok többsége szeretett volna betérni a frissen felszentelt szentélybe. Közben besötétedett és a sokfelől érkezett zarándokok saját temperamentumuknak megfelelő zenés darabokat mutattak be, a halk csembaló muzsikától, nemzeti énekeken át, a burundi papok dobokkal kísért táncáig.

Az ünnepségsorozat záróakkordjaként a következő nap a Castel Gandolfo-i pápai nyári rezidencián a Szentatyát is köszöntötte a kétezres zarándoksereg. A halk rózsafüzérezés után óriási üdvözléssel köszöntöttük a közénk érkező pápát. Heinrich Walter atya köszöntő szavait követően bemutatták a Szentély hordozható modelljét. A Szentatya beszédében kiemelte, hogy: "Schönstatt fáradozásai különös figyelemmel irányulnak a családra, mint az egyház, a társadalom, a kultúra alapsejtjére. Követve alapítótok tanácsát, helyezték el a feszületet és a Mária-képet otthonotok egy díszhelyén, hogy azok az egyház háziszentélyeivé váljanak, ahol Mária, mint anya, és mint nevelő hat."

Itt jöleső érzés volt azokkal az osztrák Mária nővérekkel találkozni, akik a közeljövőben elkészülő leányszentélyekért imádkoznak minden nap. Tudtak az épülő magyar kápolnáról is, így értünk is imádkoznak. A pápai kihallgatást követő elbocsátó misén a chilei Francisco Javier Errázuriz Ossa, a világ első schönstatti bíborosa arra bízott, hogy "evezünk a mélyre és vessük ki a szeretetszövetség hálóját." A mise végén igazi élő hálót alkottunk az ünnepre kapott schönstatti kendőink egybefűzésével.

Amikor majd az óbudavári szentélyünkben állunk, érezzük át, hogy minden áldozatunkkal, amit a szentélyért hoztunk, egyben a nagy schönstatt-család egészéhez is hozzátettünk, valamint mi is része vagyunk a világméretű áramlásnak.

Ossa bíboros szavait idézve:

Mint Pétert a csodálatos halfogáskor, minket is felszólít Jézus, hogy evezünk a mélyre, vagyis az Egyház más mozgalmával együttműködve fordítsuk az Egyház javára a Szentlélektől kapott ajándékainkat. Arra kér bennünket a Szentatya is, hogy Isten Schönstattnak adott különös kegyelmét és az ő lelkipásztori irányítását ötvözve lépjük meg nagyszerű tettekkel a Szűzanyát a jövőben.

Imádkozzunk és dolgozzunk azon, hogy ilyen módon válaszoljunk a nagy kihívásra, amit a Szentatya javasolt az új évezred kezdetén. Palotti Szt. Vincével együtt, építsük apostoli erővel az egyházat a közösség otthonává és iskolájává éppen úgy, mint az újszövetségi emberek. A megkereszteltek és az új idők hivatására gondolva, a Szentatya figyelmeztette az egész egyházat, hogy ne elégedjen meg a középszerűséggel, hanem helyezzen minden lelkipásztori igyekezetet a szentség szempontja alá. Tehát arra hív minket, hogy hősies fokon szeressünk, ezzel a szentek új nemzedékét hozzuk létre az egyházban, Schönstatt család evez a mélyre! Ne elégedjünk meg azzal, hogy a saját eszményeinket dédelgetjük, a mozgalom és a család ideáljait csak pedagógiai értékek miatt. A mi eszményeink az egyéni és közösségi szentség mintája, ezek Isten ígéretei a szentségre, ha tanulékonyak vagyunk Mária szentélyéből áradó cselekedeteiből, tőle, aki előttünk járt gondviselés útjain és aki anyánk és nevelőnk.

A nemzetközi schönstatt szentély küldetése: „Omnia Matri Ecclesiae” – Mindent az Egyház Édesanyjának!

Ruini bíboros következő szavai érvényesek a mi óbudavári szentélyünkre is: bátran gondolhatjuk, Kantenich atya osztozik mostani örömeinkben. Ezen a dombon zarándokok ezrei fogják dicsőíteni Mária nevét - és a szentély mellett hamarosan fölépülő schönstatt képző-központban évről évre százak dolgozzák bele magukat abba a lelkületbe, melyet az Alapító élt és hirdetett.

Schönstatt kislányai

Epölben 2004. 8-13-ig kislány tábort tarthattunk Isten kegyelméből. Tizennyolc gyermek érkezett, 6 és 9 év közöttiek. Hárman felnőttek, schönstatti anyukák birkóztunk meg a feladattal, hogy a kicsik lelkiükben gyarapodjanak és jól érezzék magukat. Verőfényes, meleg 5 napot töltöttünk el együtt ebben a szép kis falucskában.

Hetünk nagy tanító mestere a Szűzanya volt, Ő segített minket bármerre jártunk, és látott el bölcsességgel, kitartással. A közvetlen ismereteket Szent Klárától vettük, aki állhatatosságra, alázatra, szegénységre, kitartó imára nevelt. Lelkesen imádkoztuk a dicsőséges rózsafüzér tizedeit és mélyültünk el Isten kegyelmében. Ismerkedtünk a schönstatti lelkiséggel, és önkéntes felajánlásokat tettünk a Szűzanyának.

Egyik nap felkerekedtünk, hogy Pélifyöldszentkeresztre kiránduljunk. Bajnáig autóval, majd gyalog folytattuk utunkat. Sajnos a turistajelzések lekoptak a fákról, ezért rossz úton indultunk el. Mentünk, mendegéltünk - erdő, szántó föld, mező... - eltévedtünk. Imádkoztunk, kérve kértük a Szűzanyát, hogy vezessen minket. A gyerekek nyugalma bizonytalanságunk és a perzselő nap ellenére megmaradt. Most már valóban a Szűzanya irányított bennünket, már a térképünkön sem igazodtunk ki. Rövid pihenő után a szántó földön áthaladva a következő hegy aljában megtaláltuk az elveszettnek hitt, lombos fákkal övezett pélifyöldszentkereszti kegyhelyet. Óriási volt az örömünk. A templom előtt a gyerekek e kimerítő túra után Szt. Klára újabb történetét kérték a következő feladattal, és nekiláttak a rajzoláshoz. A szalézi rend kolostora mellett elhaladva átsétáltunk a gyógyforráshoz, mely üdítő, friss vízzel várt bennünket. A lourdes-i Szűz barlangjánál leróttuk hálánkat, és rózsafüzérünkbe kezdtünk. Befejezésül még a templomba is betérhettünk. Egy idős szerzetes atya beszélt nekünk a rendről, és megmutatta a szent kereszt ereklyét, mellyel megáldott bennünket.

Hazatérve Epölbe szentmisén vettünk részt. A másnapi esztergomi kirándulás is szépségekben bővelkedett. A Bazilikában megpihentünk, imádkoztunk, énekeltünk: Boldogasszony anyánk... Megtekintettük a káprázatos kincstárat. A kis vicinálissal városnéző utat tettünk. A Szűzanya eredeti sofőrt küldött nekünk, aki megállította kedvünkért a vonatot a Mária Valéria híd előtt és a fagyfalozónál. Innen átsétáltunk Szlovákiába, és gyönyörködöttünk a vén Dunában, Esztergom csodálatos templomaiban.

Utolsó előtti napon a Kőhegyre kirándultunk, mely nem kis próbatétel volt mindannyiunknak.

A tűző napon, sziklákon birkabogyók között lépkedtünk. A hősies helytállás jutalma a csodálatos panoráma lett, mely erdők, mezők, hegyek közt megbúvó kis falvakat rejtett. Leereszkedve az erdő szélén akadályversenyt rendeztünk. A terítő, mosogató, takarító lányok ügyesen, beosztás szerint dolgoztak, remekül elsajátították e tudományt. Délutánonként partizánosdit játszottunk, amit nagyon élveztek a gyerekek. Gyakran kézműveskedtünk, ekkor üvegfesték, csuhé, kréta, gyertya, képkeret kerültek elő, melyekből szebbnél szebb alkotások születtek.

Esténként vígan daloltunk a tábortűz körül. A béke, szeretet, türelem és örömteli kitartás jellemezte az együtt töltött hetünket.

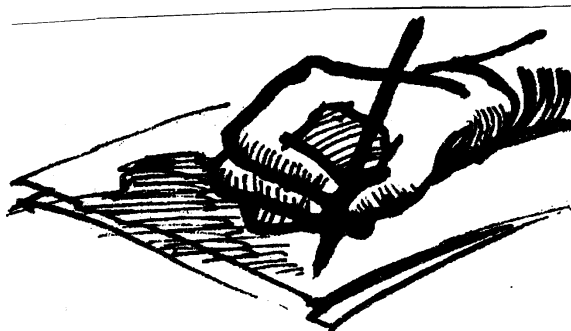
Utolsó napon hittanvetélkedővel, a tanultak felfrissítésével és aratással zártuk az idei schönstatti kislánytábort. Hálát adtunk a szép napokért és egymásért.

Megköszöntük, hogy nagy „Nevelőnőnk” velünk volt, kinek áldozatokat hozhattunk, a magyarországi Schönstatt-szentély építésére.

Istennek legyen hála.

Gyermekével Szűzanyánk szent áldását adja ránk!

Schumicky Ildi, Tóth Ági, Megyimórecz Ildikó

Oázis szerkesztőket keresünk!!!

Szeretnénk minden schönstatti családot megszólítani és a segítségeteket kérni az Oázis, családmozgalmunk lapjának szerkesztéséhez.

Miért van erre szükség?

- Az Oázis negyedévenkénti megjelenése akkor biztosított, ha csapatmunka áll mögötte. Az újságot jelenleg néhány ember „hordozza a hátán”, ezért ki van szolgáltatva nekünk. A családjainkban fellépő nehézségek, feladatok miatt sokszor csúszik a megjelenés.

- Minél több helyről érkezne írás, újságunk annál színesebb lenne, annál inkább bemutatná közösségünk életét.

Konkrétan milyen segítségre lenne szükség?

1. Jelenleg négy nagy régió van, és négy újság jelenik meg évente. Szeretnénk, ha minden számnak egy másik **régió lenne a házigazdája**. (A régióvezető házaspárok ebben a kérdésben támogatásukról biztosítottak.) Ez nem jelenti azt, hogy az egész számot az adott régióknak kell elkészíteni, hanem elsősorban a következő rovatokba várnánk tőlük egy-egy cikket:

1. Családcsoportjaink bemutatkoznak (egy csoport mesél a csoportéletről - a nehézségek is tanulságosak)
2. Élő háziszentély
3. Otthonra találtunk
4. Egymásra találtunk (megismerkedéseitek, párvalasztásotok, jegyességetek és a mézeshetek története, tanulságai)
5. Óriási apróságok (gyerek-, felnőttzaj)
6. Főzőcske (egyszerűen elkészíthető, finom főétel, sütemény)

Emellett bízunk benne, hogy a főrovatba (Mindennapjaink) is érkezne a „felelős” régióból írás.

A feladat összefogásához szükség lenne **régióként** egy-egy **Oázis-felelősre**, aki nyitott szemmel figyelne, hogy a körülötte élő családok miről olvasnának szívesen, javaslatot tenne a lap témájára vonatkozóan, jelezné, hol született baba, kiért imádkozzunk, írásra buzdítana, és amikor ők a „házigazdák”, gondoskodna arról, hogy a fenti hat rovatba érkezzen írás.

2005-től az újság a következő beosztás szerint készülne:

1. szám: lapzártá: február 15. – házigazda: soproni régió
2. szám: lapzártá: május 15. – házigazda: pécsi régió
3. szám: lapzártá: szeptember 15. – házigazda: keszthelyi-veszprémi régió
4. szám: lapzártá: november 15. – házigazda: budapesti régió

2. Ezenkívül szükség lenne **helyesírásban, nyelvhelyességben járatos munkatársakra**, akik rendszeresen vállalnák, hogy az e-mailben megkapott munkaközi írásokat átolvassák, hogy a kész anyagban minél kevesebb hiba maradjon.

3. Továbbá, ha valaki kedvet érez egy **rovat rendszeres szerkesztéséhez**, szívesen vennénk, ha tartalommal töltené meg a választott részt:

- * A pápára figyelünk (a Szentatya az adott témához kapcsolódó gondolatai)
- * Tilmann atya válaszol (konkrét kérdések és erre az Atya válasza riport formában)
- * „Tedd könnyűvé énnekem ezt a nehéz hûséget” (írások a házaspárok egységének megtartásáért)
- * Őszidő (életbölcességek az idõsebb generációtól)
- * Gyereknövelde (gyermeknevelés, pedagógia)
- * Lépcsõházi beszélgetések (apostolkodó oldal a kívülállók felé)

Ha valaki kedvet érez ehhez a gyönyörû munkához, még ha nem is tudja pontosan melyik részéhez, ne fogja vissza magát, nyugodtan jelezzen. Nagyon köszönjük a megerõsítést és a cikkeket, amit eddig kaptunk és továbbra is várjuk írásaitokat az újság bármely részébe. Emellett várjuk véleményeteket is.

Szeretettel és köszönettel:

Sallai Tamás, Karikó Éva

„Csoda a szó, mert az, amit jelent
újraszülethet benne végtelenszer.

Oly idõtlenne váltja a jelent,
hogyan túléli vele magát az ember;

de ehhez kell a teljes gondolat,
az értelem fegyelme, szárnyalása,
melyben a szó az állandó marad,
a csillagok útját teremtõ pálya.

De jaj, ha a szó szakad, megreped,
ha önmagát is kimondani gyenge,
és teljesség helyett csak részletet
ruház a menekülõ végtelenre

Mert csillagok pályái hajlanak,
kisiklanak, ütköznek égitestek,
s a galaxis, a széthullt gondolat
csak temetõje lesz az értelemnek,

ha nem írja ki körívét a szó,
hogyan kerenghessenek benne a fények.
A teljesség meg nem csonkítható
büntetlenül, míg benne ring az élet.

A bomlás elkezdõdött: a szavak
satnyulása kísérti meg a káoszt.
Se nyelv, se hit, se világ nem marad
egész, hogyha hûtlen lesz önmagához.”

(Gál Éva Emese)